

ורב אסי אמר: תוקע ומריע בנשימה אחת. דהיינו, שמפסיק ביניהם אלא שההפסק קטן מהרגיל בכך שהתקיעה והתרועה נעשות בנשימה אחת.

אתקין רב אסי בהוצל בתקיעות של יום טוב שחל בערב שבת כשמעתיח, שיהא תוקע ומריע בנשימה אחת.

מיתיבי מהא דתניא בתוספתא: יום טוב שחל להיות בערב שבת, תוקעין ולא מריעין.

ומדייקת הגמרא: מאי לאו? — לא מריעין כלל. וקשיא לרב יהודה ולרב אסי הסוברים שמריעין, אלא שעושים בשינוי?

ומתצינן: לא כך היא כונת הברייתא, וכל אחד מתרצה לשיטתו:

רב יהודה מתרין לטעמיה, ורב אסי מתרין לטעמיה.

רב יהודה מתרין לטעמיה, שכך היא כונת הברייתא: לא מריעין בפני עצמה, היינו בהפסק מהתקיעה שלפניה, אלא מריעין מתוך תקיעה.

ורב אסי מתרין לטעמיה: לא מריעין בהפסק גדול, שהתקיעה והתרועה נעשות בשתי נשימות, אלא בנשימה אחת.

שנינו במשנה: ובמוצאי שבת מבדילין. כיצד מבדילין? המבדיל בין קודש לקודש.

ודנה הגמרא: היבא אמר לה, היכן אומרים

את "המבדיל בין קודש לקודש"? האם גם בתחילת ברכת ההבדלה אומרים [במקום "המבדיל בין קודש לחול בין אור לחושך"] "בין קודש לקודש", או דלמא רק בסיומה אומר "ברוך המבדיל בין קודש לקודש"?

אמר רב יהודה: בחתימתה דוקא. אבל בפתיחתה אומר כרגיל "המבדיל בין קודש לחול", וכן אמר רב נחמן: בחתימתה דוקא.

ורב ששת בריה דרב אידי אמר: אף בפתיחתה.

ולית הלכתא כוותיה דרב ששת. לפי שבתחילת הברכה הוא מפרט את ההבדלות שנאמרו בתורה [כמבואר להלן], ובתורה נאמרה הבדלה בין קודש לחול, שנאמר "ולהבדיל בין הקדש ובין החול", ולא נזכר בתורה הבדלה בין קודש לקודש.

שנינו במשנה: רבי דוסא אימר: בין קודש חמור לקודש הקל.

ולית הלכתא כוותיה דרבי דוסא. שאין לזלזל ביום טוב לקרותו "קודש הקל".

אמר רבי זירא: יום טוב שחל להיות באמצע שבת, כלומר, באחד מימי השבוע, אומר במוצאי יום טוב בברכת ההבדלה כמו במוצאי שבת, "המבדיל בין קודש לחול, ובין אור לחושך, ובין ישראל לעמים, ובין יום השביעי לששת ימי המעשה".

מאי טעמא אומר "בין יום השביעי לששת ימי המעשה", והרי היום אינו יום השביעי?